ט: הכל ממירין פרק ראשון תמורה

והומם. הראשון: וחיללו על אחר [יז] **ונתכפר באשם אחר.** (ד) אמר שאכל אשם שני זה שחילל הראשון עליו ונתכפר באחר ואח"כ נמצא זה: **וניתק לעולה.** לאשם שכיפרו בעליו באחר שמתמיה לשם עולת נדבת צבור קאי דהיינו מן המותרות דמדלם יהוידע הכהן כפ' ולד חטאת (לקמן דף כג.): **מהו** [יח] **שימירו בו.** מי שממירין בו דהא המיר בראשון או דלמא כיון דגופא אחרינא הוא וקדושה אחריתי היא דכי המיר בקמא הוה אשם והאי הוה עולה הלכך ממירין: **אי שני גופין וקדושה אחת.** מיבעיא ליה דמי אחרינא כיון דגופא אחרינא הוה מימר או דלמא כיון דקדושה אחת היא לא מימר (ה): **אי כ' קדושות וגוף אחד.** קא מיבעיא ליה מיבעי ליה בלא הומם ומיללו והכי ליתני הפרים אשם והמיר בו ואכל הראשון ונתכפר באשם אחר שהפרים מעדרו ונמצא הראשון ויתק לעולה דהוה ליה גוף אחד ושתי קדושות מהו מי אמר כיון דאד (ט) גופא הוא [יט] דמשפקא ליה ולהכי קא מתמה אמאי קתני תרתי: **אדא מגו אדא.** כלומר אם תמצא לומר קאמר ואדא בעיא היא והכי קאמר הפרים אשם והמיר בו והומם ומיללו דהוה ליה האי (ו) גוף שני וקדושה אחת מהו: **ואם תימא לומר.** הכא כיון דקדושה אחת היא אינו מימר (כ)(משום דבהיא קדושה) איתמר (ו) בה ואינו מימר בה פעם אחרת: **שני גופין ושתי קדושות מהו.** כגון (כ) אבד שני זה (יח) מתכפר באחר ושני ויתק לעולה כשנמצא מהו כיון דהשתא שני הוא וקדושה אחרת היא מימר או דלמא סוף סוף מכח קמא אתא ואינו מימר. (לא) (כ)בעינא אחרינא ירושלמי גרסי' לה ותרתי קבעי הפרים אשם והמיר בו והומם ומיללו על אחר מהו שימיר בו דהוי ליה שני גופין וקדושה אחת ומשפקא ליה כדפרישת בעינא דלעיל או שלא הומם אלא (כא) (אם) נתכפר באחר ויתק זה לעולה כשנמצא והוה ליה שתי קדושות וגוף אחד מהו שימיר ופירושא כדפרישת: **אמר** (כב) **(ליה) אביי הדין קמיבעיא.** אי זו מהן הוא עיקר שאלתו אי קדושה אחרת באותו הגוף כי' כדפרישת (כג) דהיינו גוף אחד ושתי קדושות לא מיבעי הומם ומיללו כו' ורבי אבין תרא מגו תרא קא מיבעיא ליה ואמ"ל קאמר. והשתא לשאי לישנא לא בעי מידי משני גופים ושתי קדושות אלא ה"ק אם מימלי לומר גוף אחד כאותה קדושה כו' (כד) ולהאי לישנא תשיב שני גופין וקדושה אחת (כה) תרא עפי משתי קדושות וגוף אחד: (ה) והייטו הקדש שני כגון שהומם הראשון ומיללו על אחר מהו והוי האי אחר הקדש שני ואם הומם (כו) ומיללו אינו מוסיף עליו חומש ותמורה נמי הוא הקדש שני: **כפרים אשם לכפר כו כו'.** כדלעיל דהוו להו שני גופים ושתי קדושות מהו: **מאי קא מיבעיא ליה.** לרבי אבין דבלקא אדעתין דבעינא דר' אבין לאו שני גופין ושתי קדושות בעי אלא בתרי מילי פליג מילתיה דקמייתא הוו שני גופין וקדושה אחת ואידך נתכפר באשם אחר כלומר שלא הומם הראשון אלא שאכל ונתכפר באחר ונמצא זה ויתק לעולה דהוו להו שתי קדושות וגוף אחד מהו הלכך פריך תבי הי מינייהו עיקר בעינא דר' אבין ליבעי (כז)להדיא וליטמע אידך מינה: **אי שני גופין וקדושה אחת קמיבעיא ליה מיבעי ליה כלא נתכפר.** באחר אלא הומם הראשון ומיללו והוסיף עליו חומש דמומם לא שייך בקדשי מזבח כלא מוס דהא מס לא נפיק לחולין והומם האי שני מהו כלומר מי אמרינן כיון דקדושה אחת היא אינו מוסיף כה תומם אחרינא או דילמא כיון דכ' גופין ניעבו ומוסיף כה תומם וכי אמר ר' יהושע הקדש שני אינו מוסיף ביה חומש כגון מתפיס בעל מום לבדק הבית ומיללו בבעל מום אחר (כז) דהאי לא מחדש בה מידי אבל הכא דמתפיס מס בבעל מום דהאי חזי למזבח (כח) הקדש (כח) שני קרינן ביה דהוה קמא לא חזי אלא לדמי והאי חזי למזבח וקדושה חדשה היא: **אי שתי קדושות וגוף אחד מיבעיא ליה מיבעי ליה כלא הומם.** קודם שאכל אלא אבל אחר והפרים אחרת ונתכפר בו ונמצא הראשון ויתק לעולה מהו מי אמרינן הקדש שני הוא שהרי נתכפר באחר וזה עפל לו ואם הומם ובא לחללו לא יוסיף עליו חומש לו

בעי רבי אבין לדברי האומר כו'. ויש בפרים כ' לשונות ורש"י פירש לשון שני של ירושלמי וכללא דמילתא היכא דהומם ומיללו על אחר ונתכפר באשם אחר פירוש כגון שנאבד הראשון ואח"כ נמצא ויתק הוא לעולה זהו שנאבד באשם אחר ונתכפר באשם אחר זהו שתי קדושות וגוף אחד ולשון שני ונתכפר באשם אחר רוצה לומר א"צ נתכפר וכ' בעיות הן וכן גבי מוסיף חומש יש שתי לשונות כי הכא:

והומם וחללו על אחר ונתכפר באשם אחר וניתק לעולה מהו שימיר בו אמר אביי מאי קא מיבעיא ליה אי ב' גופים וקדושה אחת תיבעי ליה בלא מתכפר אי ב' קדושות וגוף אחד תיבעי ליה בלא הומם ור' אבין חדא מגו חדא קמיבעיא ליה ואם תימצי לומר שני גופין וקדושה אחת לא משום דבההיא קדושה הא [ט] (ה)איתמר בה חדא זימנא שני גופין ושתי קדושות מהו תיקו לישנא אחרינא בעי ר' אבין לרבי יוחנן דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין הפריש אשם להתכפר בו והמיר בו והומם וחללו על אחר מהו שיחזור וימיר (כ) נתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה מהו שיחזיר וימיר אמר אביי (ג) הי קא מיבעיא ליה קדושה אחרת באותו הגוף לא ניבעי הומם וחללו (ד) באחר אי גוף אחר(כ) באותה קדושה לא ניבעי נתכפר באשם אחר ורבי אבין חדא מגו חדא קא מיבעיא ליה הומם (ה) וחללו על אחר מהו שיחזור וימיר מי אמרינן באשם ראשון הוא דאין חוזר וממיר אבל בגוף אחר אע"ג (ו) דקדיש אותה קדושה חוזר וממיר או דלמא כל באותה קדושה אין חוזר וממיר ואם תימצא לומר הדין גוף (ז) אחד כיון דבאותה קדושה קאים אין חוזר וממיר אלא נתכפר באשם אחר וניתק זה (ז) ראשון לעולה מהו שיחזיר וימיר בו מי אמרינן כי אין ממיר (א) וחוזר וממיר הני מילי אותו הגוף באותה קדושה אבל אותו הגוף בקדושה אחרת חוזר וממיר או דלמא אף על (ח) קדושה אחרת כיון דאותו הגוף הוא אין חוזר וממיר תיקו: (ז)א"ר יהושע בן לוי (א)הקדש ראשון מוסיף חומש ואין הקדש שני מוסיף חומש אמר רב פפא מאי טעמא דרבי יהושע בן לוי אמר קרא (ב)ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית מקדיש ולא המתפים בעי רבי אבין הפריש אשם להתכפר בו והומם (ט) והוסיף עליו חומש וחללו (ג) [ב] (ד)חבירו ונתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה (ו) (ב)מהו שיוסיף עליו חומש אמר קא מיבעיא ליה אי שני גופין וקדושה אחת קא מיבעיא ליה תיבעי ליה בלא נתכפר אי שתי קדושות וגוף אחד קא מיבעיא ליה (יא) תיבעי בלא הומם ורבי אבין חדא מגו חדא קמיבעיא ליה אם תימצא לומר שני גופין וקדושה אחת לא משום דבההיא קדושה איתוסף בה חדא זימנא חומש שני גופין ושתי קדושות מאי תיקו לישנא אחרינא בעי רבי אבין הפריש אשם להתכפר בו והומם וחללו על אחר (ג) והוסיף(ה) (יב) חומש (ד) נתכפרו באשם אחר וניתק זה לעולה מהו שיוסיף עליו חומש אמר אביי (ה) הדין קא מיבעיא ליה אי קדושה אחרת באותו הגוף קא מיבעיא ליה לא ניבעי (יג) ליה הומם אי גוף אחר באותה קדושה (ו)כו' וחללו על אחר מהו שיוסיף עליו חומש מי אמרי' באשם קמא הוא (ג) (ז) (יד) דמוסיף אבל בגוף אחר אע"ג דקאים באותה קדושה (טו) (ז) [אין] מוסיף חומש אין

והומם. הראשון: וחיללו על אחר [יז] **ונתכפר באשם אחר.** (ד) אמר שאכל אשם שני זה שחילל הראשון עליו ונתכפר באחר ואח"כ נמצא זה: **וניתק לעולה.** לאשם שכיפרו בעליו באחר שמתמיה לשם עולת נדבת צבור קאי דהיינו מן המותרות דמדלם יהוידע הכהן כפ' ולד חטאת (לקמן דף כג.): **מהו** [יח] **שימירו בו.** מי שממירין בו דהא המיר בראשון או דלמא כיון דגופא אחרינא הוא וקדושה אחריתי היא דכי המיר בקמא הוה אשם והאי הוה עולה הלכך ממירין: **אי שני גופין וקדושה אחת.** מיבעיא ליה דמי אחרינא כיון דגופא אחרינא הוה מימר או דלמא כיון דקדושה אחת היא לא מימר (ה): **אי כ' קדושות וגוף אחד.** קא מיבעיא ליה מיבעי ליה בלא הומם ומיללו והכי ליתני הפרים אשם והמיר בו ואכל הראשון ונתכפר באשם אחר שהפרים מעדרו ונמצא הראשון ויתק לעולה דהוה ליה גוף אחד ושתי קדושות מהו מי אמר כיון דאד (ט) גופא הוא [יט] דמשפקא ליה ולהכי קא מתמה אמאי קתני תרתי: **אדא מגו אדא.** כלומר אם תמצא לומר קאמר ואדא בעיא היא והכי קאמר הפרים אשם והמיר בו והומם ומיללו דהוה ליה האי (ו) גוף שני וקדושה אחת מהו: **ואם תימא לומר.** הכא כיון דקדושה אחת היא אינו מימר (כ)(משום דבההיא קדושה) איתמר (ו) בה ואינו מימר בה פעם אחרת: **שני גופין ושתי קדושות מהו.** כגון (כ) אבד שני זה (יח) מתכפר באחר ושני ויתק לעולה כשנמצא מהו כיון דהשתא שני הוא וקדושה אחרת היא מימר או דלמא סוף סוף מכח קמא אתא ואינו מימר. (לא) (כ)בעינא אחרינא ירושלמי גרסי' לה ותרתי קבעי הפרים אשם והמיר בו והומם ומיללו על אחר מהו שימיר בו דהוי ליה שני גופין וקדושה אחת ומשפקא ליה כדפרישת בעינא דלעיל או שלא הומם אלא (כא) (אם) נתכפר באחר ויתק זה לעולה כשנמצא והוה ליה שתי קדושות וגוף אחד מהו שימיר ופירושא כדפרישת: **אמר** (כב) **(ליה) אביי הדין קמיבעיא.** אי זו מהן הוא עיקר שאלתו אי קדושה אחרת באותו הגוף כי' כדפרישת (כג) דהיינו גוף אחד ושתי קדושות לא מיבעי הומם ומיללו כו' ורבי אבין תרא מגו תרא קא מיבעיא ליה ואמ"ל קאמר. והשתא לשאי לישנא לא בעי מידי משני גופים ושתי קדושות אלא ה"ק אם מימלי לומר גוף אחד כאותה קדושה כו' (כד) ולהאי לישנא תשיב שני גופין וקדושה אחת (כה) תרא עפי משתי קדושות וגוף אחד: (ה) והייטו הקדש שני כגון שהומם הראשון ומיללו על אחר מהו והוי האי אחר הקדש שני ואם הומם (כו) ומיללו אינו מוסיף עליו חומש ותמורה נמי הוא הקדש שני: **כפרים אשם לכפר כו כו'.** כדלעיל דהוו להו שני גופים ושתי קדושות מהו: **מאי קא מיבעיא ליה.** לרבי אבין דבלקא אדעתין דבעינא דר' אבין לאו שני גופין ושתי קדושות בעי אלא בתרי מילי פליג מילתיה דקמייתא הוו שני גופין וקדושה אחת ואידך נתכפר באשם אחר כלומר שלא הומם הראשון אלא שאכל ונתכפר באחר ונמצא זה ויתק לעולה דהוו להו שתי קדושות וגוף אחד מהו הלכך פריך תבי הי מינייהו עיקר בעינא דר' אבין ליבעי (כז)להדיא וליטמע אידך מינה: **אי שני גופין וקדושה אחת קמיבעיא ליה מיבעי ליה כלא נתכפר.** באחר אלא הומם הראשון ומיללו והוסיף עליו חומש דמומם לא שייך בקדשי מזבח כלא מוס דהא מס לא נפיק לחולין והומם האי שני מהו כלומר מי אמרינן כיון דקדושה אחת היא אינו מוסיף כה תומם אחרינא או דילמא כיון דכ' גופין ניעבו ומוסיף כה תומם וכי אמר ר' יהושע הקדש שני אינו מוסיף ביה חומש כגון מתפיס בעל מום לבדק הבית ומיללו בבעל מום אחר (כז) דהאי לא מחדש בה מידי אבל הכא דמתפיס מס בבעל מום דהאי חזי למזבח (כח) הקדש (כח) שני קרינן ביה דהוה קמא לא חזי אלא לדמי והאי חזי למזבח וקדושה חדשה היא: **אי שתי קדושות וגוף אחד מיבעיא ליה מיבעי ליה כלא הומם.** קודם שאכל אלא אבל אחר והפרים אחרת ונתכפר בו ונמצא הראשון ויתק לעולה מהו מי אמרינן הקדש שני הוא שהרי נתכפר באחר וזה עפל לו ואם הומם ובא לחללו לא יוסיף עליו חומש לו

בעי רבי אבין לדברי האומר כו'. ויש בפרים כ' לשונות ורש"י פירש לשון שני של ירושלמי וכללא דמילתא היכא דהומם ומיללו על אחר ונתכפר באשם אחר פירוש כגון שנאבד הראשון ואח"כ נמצא ויתק הוא לעולה זהו שנאבד באשם אחר ונתכפר באשם אחר זהו שתי קדושות וגוף אחד ולשון שני ונתכפר באשם אחר רוצה לומר א"צ נתכפר וכ' בעיות הן וכן גבי מוסיף חומש יש שתי לשונות כי הכא:

והומם וחללו על אחר ונתכפר באשם אחר וניתק לעולה מהו שימיר בו אמר אביי מאי קא מיבעיא ליה אי ב' גופים וקדושה אחת תיבעי ליה בלא מתכפר אי ב' קדושות וגוף אחד תיבעי ליה בלא הומם ור' אבין חדא מגו חדא קמיבעיא ליה ואם תימצי לומר שני גופין וקדושה אחת לא משום דבההיא קדושה הא [ט] (ה)איתמר בה חדא זימנא שני גופין ושתי קדושות מהו תיקו לישנא אחרינא בעי ר' אבין לרבי יוחנן דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין הפריש אשם להתכפר בו והמיר בו והומם וחללו על אחר מהו שיחזור וימיר (כ) נתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה מהו שיחזיר וימיר אמר אביי (ג) הי קא מיבעיא ליה קדושה אחרת באותו הגוף לא ניבעי הומם וחללו (ד) באחר אי גוף אחר(כ) באותה קדושה לא ניבעי נתכפר באשם אחר ורבי אבין חדא מגו חדא קא מיבעיא ליה הומם (ה) וחללו על אחר מהו שיחזור וימיר מי אמרינן באשם ראשון הוא דאין חוזר וממיר אבל בגוף אחר אע"ג (ו) דקדיש אותה קדושה חוזר וממיר או דלמא כל באותה קדושה אין חוזר וממיר ואם תימצא לומר הדין גוף (ז) אחד כיון דבאותה קדושה קאים אין חוזר וממיר אלא נתכפר באשם אחר וניתק זה (ז) ראשון לעולה מהו שיחזיר וימיר בו מי אמרינן כי אין ממיר (א) וחוזר וממיר הני מילי אותו הגוף באותה קדושה אבל אותו הגוף בקדושה אחרת חוזר וממיר או דלמא אף על (ח) קדושה אחרת כיון דאותו הגוף הוא אין חוזר וממיר תיקו: (ז)א"ר יהושע בן לוי (א)הקדש ראשון מוסיף חומש ואין הקדש שני מוסיף חומש אמר רב פפא מאי טעמא דרבי יהושע בן לוי אמר קרא (ב)ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית מקדיש ולא המתפים בעי רבי אבין הפריש אשם להתכפר בו והומם (ט) והוסיף עליו חומש וחללו (ג) [ב] (ד)חבירו ונתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה (ו) (ב)מהו שיוסיף עליו חומש אמר קא מיבעיא ליה אי שני גופין וקדושה אחת קא מיבעיא ליה תיבעי ליה בלא נתכפר אי שתי קדושות וגוף אחד קא מיבעיא ליה (יא) תיבעי בלא הומם ורבי אבין חדא מגו חדא קמיבעיא ליה אם תימצא לומר שני גופין וקדושה אחת לא משום דבההיא קדושה איתוסף בה חדא זימנא חומש שני גופין ושתי קדושות מאי תיקו לישנא אחרינא בעי רבי אבין הפריש אשם להתכפר בו והומם וחללו על אחר (ג) והוסיף(ה) (יב) חומש (ד) נתכפרו באשם אחר וניתק זה לעולה מהו שיוסיף עליו חומש אמר אביי (ה) הדין קא מיבעיא ליה אי קדושה אחרת באותו הגוף קא מיבעיא ליה לא ניבעי (יג) ליה הומם אי גוף אחר באותה קדושה (ו)כו' וחללו על אחר מהו שיוסיף עליו חומש מי אמרי' באשם קמא הוא (ג) (ז) (יד) דמוסיף אבל בגוף אחר אע"ג דקאים באותה קדושה (טו) (ז) [אין] מוסיף חומש אין

גוף אחד ושתי קדושות לא מיבעי הומם ומיללו כו' ורבי אבין תרא מגו תרא קא מיבעיא ליה ואמ"ל קאמר. והשתא לשאי לישנא לא בעי מידי משני גופים ושתי קדושות אלא ה"ק אם מימלי לומר גוף אחד כאותה קדושה כו' (כד) ולהאי לישנא תשיב שני גופין וקדושה אחת (כה) תרא עפי משתי קדושות וגוף אחד: (ה) והייטו הקדש שני כגון שהומם הראשון ומיללו על אחר מהו והוי האי אחר הקדש שני ואם הומם (כו) ומיללו אינו מוסיף עליו חומש ותמורה נמי הוא הקדש שני: **כפרים אשם לכפר כו כו'.** כדלעיל דהוו להו שני גופים ושתי קדושות מהו: **מאי קא מיבעיא ליה.** לרבי אבין דבלקא אדעתין דבעינא דר' אבין לאו שני גופין ושתי קדושות בעי אלא בתרי מילי פליג מילתיה דקמייתא הוו שני גופין וקדושה אחת ואידך נתכפר באשם אחר כלומר שלא הומם הראשון אלא שאכל ונתכפר באחר ונמצא זה ויתק לעולה דהוו להו שתי קדושות וגוף אחד מהו הלכך פריך תבי הי מינייהו עיקר בעינא דר' אבין ליבעי (כז)להדיא וליטמע אידך מינה: **אי שני גופין וקדושה אחת קמיבעיא ליה מיבעי ליה כלא נתכפר.** באחר אלא הומם הראשון ומיללו והוסיף עליו חומש דמומם לא שייך בקדשי מזבח כלא מוס דהא מס לא נפיק לחולין והומם האי שני מהו כלומר מי אמרינן כיון דקדושה אחת היא אינו מוסיף כה תומם אחרינא או דילמא כיון דכ' גופין ניעבו ומוסיף כה תומם וכי אמר ר' יהושע הקדש שני אינו מוסיף ביה חומש כגון מתפיס בעל מום לבדק הבית ומיללו בבעל מום אחר (כז) דהאי לא מחדש בה מידי אבל הכא דמתפיס מס בבעל מום דהאי חזי למזבח (כח) הקדש (כח) שני קרינן ביה דהוה קמא לא חזי אלא לדמי והאי חזי למזבח וקדושה חדשה היא: **אי שתי קדושות וגוף אחד מיבעיא ליה מיבעי ליה כלא הומם.** קודם שאכל אלא אבל אחר והפרים אחרת ונתכפר בו ונמצא הראשון ויתק לעולה מהו מי אמרינן הקדש שני הוא שהרי נתכפר באחר וזה עפל לו ואם הומם ובא לחללו לא יוסיף עליו חומש לו

מסורת הש"ס

א) ר"ה מאי כה ל"ק. ב) ואחר ע' רש"ש. ג) כ"מ נד:. ד) על אחר ל"ק. ה) והוסיף חומש מהו שיחזיר ויוסיף חומש נתכפרו. ל"ק. ו) לא נמצי נתכפר באשם אחר ור' אבין תרא מגו תרא קא מיבעי ליה הומם ומיללו כו'. ל"ק. ז) בלאינו קדושה מיפקא כו'. ל"ק. ח) הכ"ל ל"ק. ט) ומיון דמשפקא ליה לאחרי לכבי כו'. ל"ק. י) כ"ל אין ממירין בו בהמיר בו חד זימנא לא דלמא כיון דכ' קדושות הוא המיר פעם אחת הוי עולה ממירין בו והשתא הוי עולה ממירין בו ומיון דבתר נופא נמי מספקא ליה כו'. כ) אינו מימר משום דבהסיא קדושה מימר בה חדא זימנא ומיני מימר בה. ל"ק. ל) כ"ל ומתכ"ל. מ) הם"ל ומתכ"ל ד"ה ל"ל מימלמי. ל"ק. נ) כ"ל למתא. ל"ק. ס) כ"ל לאי הקדש. ל"ק.

הגהות הב"ח

(א) נב' חדא מגו חדא קא מיבעיא ליה הומם ומיללו: (ב) שם נמי ר' אבין תרא וכו' ומיללו על אחרינו: (ג) שם מי אמרינן באשם קמא דאינו מוסיף וכו' כאותה קדושה מוסיף: (ד) רש"י ד"ה והומם וכו' באשם אחר שאכל כל"ל ומיכת אחר נמתק: (ה) ד"ה ולא כ' קדושות וכו' כיון דאד נופא ושתי קדושות הוא דמשפקא ליה: (ו) ד"ה חדא וכו' דהוה ליה כאי שני גופים וקדושה: (ז) ד"ה ואם תימלי וכו' משום דבההיא קדושה איתמר בה הומר בה פעם אחת הכ"ל: (ח) ד"ה שני גופין וכו' ומתכפר וכו' ואינו מימר לישנא אחרינא ירושלמי: (ט) ד"ה ל"ל אבי וכו' דפרשת בלא חילול בהיו גוף וכו' וקדושה אחת עפי כל"ל ומיכת אחת נמתק:

הגהות הגר"א

[א] נב' ותחזר ומימיר ה"מ אותו הגוף. ל"ל אלא משום סיפא נקט לה: [ב] שם ומלוי חבירו. מלת חבירו יש למחוק: [ג] שם והוסיף חומש. ל"ל מהו שיוסיף חומש: [ד] שם נתכפרו באשם. ל"ל נתכפר: [ה] שם הדין קמיבעיא ליה. ל"ל הי: [ו] שם כאשם קמא הוא דמוסיף. ל"ל דלאינו מוסיף: [ז] שם אין מוסיף חומש. מלת אין יש למחוק: [ח] רש"י ד"ה ואין הקדש שני. וה"ה הקדש שני כגון שהומם כו'. ולכך גרס רש"י למחוק ולמלוק כיון הוא לנע"מ אבל לפי"ז לשון הגמ' הוא דחוק מאד מי אמרינן כאשם קמא כו' ומ"ל דהקדש שני הוא מתפיס בו דבר אחר ובעינא דר' אבין הוא ג"כ אם המתפיס כגוף אי בקדושה שנית דבר אחר אם מוסיף עליו חומש ויכ"ז דוקא אם הוסיף חומש על הקדש הראשון אבל אם לא פדה את הראשון מוסיף חומש על ההמפסקה דקאמר בגמ' משום דבהסיא קדושה מיוסף כו' ולפי"ז אתיא כל הסברא שפיר וקשיא דלעיל נכי תמורה:

יא) ביאור הומם (חיבה ליה נמחק) וחיילל על אחר אי גוף אחר באותה קדושה לא ניבעי ונתכפר ור' אבין תרא מגו חדא קא מיבעיא ליה הומם וחיילל: יב) הוא דאינו מוסיף חומש אבל: יג) קדושה מוסיף חיבת אין נמחק: יד) אחר ואבד אותו ונתכפר באחר שהביא מעדרו ואח"כ נמצא זה והשאר נמחק: טו) מהו שימיר בו: יז) קדושה הוה: יח) הוא אינו יכול להחזיר ולהמיר בו אי דלמא כיון דקדושה אחריתי הוא דמעיקרא אם והשתא עולה חוזר וממיר דס"ד ור' אבין חדא בעיא הוא דמשפקא: כ) כגון אם אבד: כא) מימר לישנא אחרינא: כב) אלא אבד ונתכפר חיבת אם נמחק: כג) תיבת ליה נמחק: כד) דלהאי לישנא אות ר' נמחק: כה) אחת טפי חיבת חדא נמחק: כו) הומם ומחללו אינו אות ר' נמחק: כז) דהאי. בכאן היה הנגה נתחך וחבל על האבדין: כח) הקדש ראשון קרינא חיבת שני נמחק:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com